

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Interturbata lætitia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Vide Mat-
thool. sub
finem c.
13. li. 4.
Diof.

bant. Upupa siquidem uvis vescitur immodice, ita ut plerumq; inde ebria fiat: verum simulac se a-
tentari senserit, Capillo Veneris decerpto, efficacissime sibi medicatur. Herbam hanc Adianton
Græci vocant, ἀπὸ τῆς αὐτῆς διαίτης, hoc est, à non marcescendo: neq; enim brama, ut herba te lique,
marcescit, neq; aqua persulum mersumve *quod dicitur* muli, hoc est, pulchricornum, à *πυλιν*
id est, multicomum, utrumq; ab effectu vocant, licet *πυλιν* nonnulli canocomum interpretan-
tur, qui etiam ab effectu Saxifragum appellarunt. Capillum vero Veneris ideo Latini dicunt, quia
capillum præcipue tingit: ad hoc de coquitur in vino cum semine Apu, adjecto oleo copioso, ut
crispum densumq; faciat. De fluere vero prohibet, Utrino adipe & ladano admixtis.

DE APIASTRO.

POPULUS LEGE COERCITUS. CAP. LVI.

Vide Plin.
li. 21. c. 12.

A Pem suo commentario populum inter alia significare diximus. Eum vero legibus coercitum
hieroglyphico aliquo figurare qui vellent, Apem & apiastrum herbam proponebant: qua si
perungantur alvearia, non fugere Apes tradunt: nullo enim magis gaudent flore, eaque de causa
πυλιν & *φουδον*; & melitæ nam appellatam constat, quæ matrubium est nonnullis.

DE BRASSICA. CAP. LVII.

Athenaus
dipnos.
Theophras-
tus &
Plin. li. 20.
c. 9.

Quod autem ad modo memoratam Upupam & Adiantum facit, auxilio etiam esse ajunt brassi-
cam: ubi quis ebrietate tentetur. Nam ante cibum sumpta, largiores potationes ne laedant, ef-
ficat, ut auctores pleriq; tradunt, præsertim Græci.

INTERTURBATA LÆTITIA. CAP. LVIII.

Plin. ibid.

Unde qui lætitiã interturbatã importunitate cuiuspiam hieroglyphice notatam voluit,
Brassicã inter duos vitium surculos adsitã constituit. Vino enim, quod præcipuum est læ-
titiæ hieroglyphicum, ea, ut apud Plinium est, aversatur, in primisq; est vitibus inimica, vitesq; illius
perniciosa alterutri fovant inter sese odia. Nam vites, ut secundo de Divinatione Tullius, à caulibus
Brassicis, si propter sati sint, ut à pestiferis & nocentibus refugere dicuntur: & quoniam vitibus
juscumq; admicula clavibus pervestigent, quæ tanquam manibus apprehendant, atq; ita se eri-
gant, hos tamen, utcumq; prope adsint, nulla ex parte contingunt. Ad hæc Serenius, ubi de sua &
Tarentini sententiã, nihil in vineis seminandum censet, Brassicã præcipue summovendam præ-
cipit, utpote quæ vitibus egregie contraria sit: & cuã propter naturæ suæ siccitatẽ in multo in-
deat humore, evenit ut juxta adsita vitibus alimentum subtrahat. Tanta vero inter vitem & brassi-
cã dissensio est, ut si quis vinum dum ea coquitur instillaverit, ne postmodum coquantur, efficiat,
& oleris colorem vitiet. Quiq; prius crudam brassicã ediderit, vino quantumvis largiter haudo
tentari non poterit, quia vis ejus occu su brassicã hebetatur, fractaq; labat. Hinc plerisque
hæc regionibus, & totius etiamnum Europæ provinciis mos inolevit, ut cum calendæ Augusti vulgo
Baccho dicatæ habeantur, permilla eo die unicuique volenti largius epotandi licentiã, symposiis
que ad hoc institutis, & cutiosissime celebratis, in quibus Augustum se capessere gloriatur, brassi-
cã idem tẽdem ut ebrietatis antidotum in ferculis præsumant. Affirmat & illud Serenius, quod
ex Cicèrone retulimus, si juxta deposita vitis sit, ultro eam effugere, & in contrariã partem fir-
menta convertere: id quod nos in hortis nostris Castaliõis fieri vidimus extra quorundam septem
excitata pergula, quam juxta positæ vites inscenderent ad meridiem, accidit ut hortolani inco-
ria differtim brassicæ subseminarentur, tum vites quumprimum pampinos emittere caperunt,
brassicarum juxta surgentium odore offensæ surculos converterunt, omisssaque percommodè
parata pergula, ultra septem ad septemtriones sese portexere. Absueram ego tres menses, dum
hæc nulla curantur diligentia. Reversus autem avulsis inde caulibus coactus sum bonarum
partem pedamentis ac radicis alieno loco sustentare, quod præter spem feliciter cessit, pergula en-
tra

Vitis &
Brassica
dissensio
mirabilis.
Plin. ibid.

tra & extra hortos duplicata. Citat Varro Nestoris Alexicepon, elegiaco numero conscriptum, in quo harum inimicitiarum causa decantatur. Bacchum quippe furibundi Lycurgum in percussum in mare se proripuisse, in eoq; delituisse, mox ab emerfu clandestino Lycurgum in insidiis invasse, quem vite devinxerit; illum indignabundum cum improvisam capturam ferret impatienter, lacrymas emisisse, ex quibus enata sit brassicatarq; hinc orta dissidia, & implacabilis plantarum earum contrarietas. Tabescere enim eam necesse est, si fortiori viti proxima fuerit: vel vitem, si tenella sit, ipsa tabesciat. Usq; adeo vero odia hac in uvæ nomen exercentur, ut (quod idem Varro tradit) quod incommodum uva in humano guttore appellatur, odiosum admodum, si nimia destinatione laxata fuerit, cohiberi retrahiq; facillime posse creditur, si cruda brassicæ succus capiti superfundatur. Sed mirum est admodum has foliis & pampinis insitas esse adversus vinum inimicitias radici vero conciliationem inesse. Nam qui vinum in acetum trium horarum spatio verti docent, inter quos Varro ipse est, radicem betæ contulam in dolium conjiciendam monent: sin vero restituere vinum malueris, brassicæ radicem eodem modo præcipiunt immittendam.

*Fabulosa
antiquaria
brassicæ &
viti cau-
sa.*

Hieroglyphicorum Ioann. Pierii Valeriani Finis.

ERUDITISSIMI VIRI
HIEROGLYPHICORUM COMMENTARIO.
RUM LIBER PRIOR, EA CONTINENS, QUÆ
PER VARIA DEORUM ET HO-
minum simulacra significantur.

AD BASILIUM AMERBACCHIUM J. C.
PERITISSIMUM.

*D*um difficillimum sit ea in lucem edere, ob ingeniorum morosam saepe varietatem, qua omnibus placeant, opus est illa alicujus viri autoritate fulciri, qui & calumniatores ac detractores deterere possit: & si quid in controversia fuerit, dijudicare, & claque & vera comprobare falsum autem refellere. Unde etiam sit, ut virtutes illorum quibus scripta dicantur, ejusdem sæculi hominum testimonio celebrentur, & sic patrocinii sui præmium amplum referant; memoriamque videlicet earum virtutum, quarum quamvis docti ipsi sint, nulla fama ipsorum scriptis ad posteros perveniret. Nam Principum quidem atque Herorum res gestas memoria mandant Historici: eruditionis sua monumenta alii docti viri relinquunt; horum autem omnium humanitatis, sapientiæ, virtutum testes & præcones non alii sunt, quam omni generis scriptiores, qui illis monumenta sua inscribunt. Quamobrem æque prudenter mihi rebus suis consuluisse videntur. & qui scripta sua doctorum patrocinio commiserunt, & qui irrationes suas instituerunt, ut & docti ipsi essent, & a bonarum literarum studiosi celebrarentur. Illi enim scriptis suis autoritatem concitarent, hi virtutes suas ab oblivionis tenebris vendicarent. Hos igitur ego imitari cupiens, quem alium huic meo Hieroglyphicorum priorum commentariolo patronum conciliarem potius quam te, qui & tanta eruditione atque autoritate es, ut tuos fretus patrocinio libere in omnium manu venire possis; & familia nostræ usæ conjunctus, ut primæ ætatis bonam partem simul transegerimus, cuiusque humanitatem singularem ac benevolentiam quotidie experimur? Hunc igitur meum laborem eodem animo complectere, quo me nostramq; domum jam dudum amplecteris. Vale.

Zzz

DE